

prevladujeta temna energija in temna snov, in ne pozabi omeniti, da danes še vedno ne vemo, kaj sta ti dve temni zadevi.

Knjiga je pisana na poljudnem nivoju in je razumljiva širšemu krogu bralcev, saj je avtorjev cilj približati astronomijo prav tistim, ki se z astronomijo ne ukvarjajo. Poleg strokovnih tem se v knjigi dotakne tudi vprašanja, kakšne koristi sploh imata posameznik in pravzaprav vse človeštvo od astronomije, zato knjigo priporočam vsem, ki jih astronomija in z njo povezane teme zanimajo vsaj toliko, da se jim občasno rodi kakšno vprašanje, na katero ne poznajo odgovora.

Uroš Kostić

Alan Dyer: MISIJA NA LUNO, Tehniška založba Slovenije, Ljubljana 2009, 80 strani.

20. julija 2009 je minilo štirideset let, odkar je pristala prva človeška posadka na Luni. Za mlade generacije je to precej oddaljen dogodek, ki pa je postal zaradi nenavadnih medijskih sprevračanj nekakšen negativni mit. Marsikdo je namreč prepričan, da odprave Apollo na našem naravnem satelitu niso nikoli pristale in so Američani vse skupaj posneli v filmskih studiih. Morda pa bo prav pričujoča knjiga spremenila pogled na ta zgodovinski dogodek. Že res, da je bilo osvajanje Lune posledica hladne vojne in tekmovanja med tedanjima velesilama, a to ne zmanjšuje tehnološkega in konec koncev tudi znanstvenega uspeha odprav. Knjiga na slikovit način predstavlja Luno, predvsem pa njeno osvajanje. Ni namenjena le mladim radovednežem, temveč tudi starejšim bralcem, ki se morebiti še spominjajo, kako so davnega leta 1969 na črno-belih televizorjih v živo spremljali pristaneek Apolla 11 na Luni. Knjigi je priložen tudi DVD s filmom o osvajanju Lune, ki je lahko tudi dober učni pripomoček. Žal pa moj predvajalnik na ploščku ni našel slovenskih podnapisov, kar je velika škoda.

Za konec pa še to. Med tistimi, ki so bili pri pristanku Eagla na Luni „zraven“, vlada precejšnja zmeda glede tega, kdaj in kaj so gledali po televiziji. Mnogi se namreč spomnijo, kako so jih starši sredi noči zbudili, da so

gledali pristanek na Luni. Spet drugi pomnijo, kako so v vaški gostilni dogodek spremljali že v večernih urah. Dejstvo je, da je Eagle po našem času pristal v večernih urah, Armstrong pa je na Lunino površje stopil okoli četrte ure zjutraj. Na tedanji televiziji Ljubljana sta od večernih do zgodnjih jutranjih ur dogodek komentirala dr. Vladimir Ribarič in Boris Bergant.

Andrej Guštin

Guillaume Cannat: GLEJ JIH, ZVEZDE! NAJLEPŠI PRIZORI NA NEBU, PRIROČNIK ZA OPAZOVANJE V LETU 2009, Tehniška založba Slovenije, Ljubljana 2009, 144 strani.

Pri Tehniški založbi Slovenije je v vsečnem prevodu kolegov Antona Šepca, Marjana Bobca in Ludvika Jevšenaka izšel priročnik za opazovanje nočnega neba *Glej jih, zvezde!*, ki ga vsako leto pripravi poznan francoski astronom in plodovit avtor Guillaume Cannat. S tremi besedami lahko priročnik opišem kot efemeride v slikanicah. Avtor v poglavjih, razdeljenih po mesecih, prikaže najzanimivejše pojave, ki jih takrat lahko vidimo na nebu. Opise dopolni s komponiranimi slikami, ki tudi neveščim nočnega opazovanja slikovito prikažejo, kaj lahko pričakujejo. Tu pridejo do izraza avtorjeve bogate izkušnje in poznavanje astrofotografije. Poleg tega so v knjigi, kot rozine v potici, natreseni nasveti za nočna opazovanja, orientacijo po nebu, krajša kronika zanimivejših relevantnih zgodovinskih dogodkov, povezanih z astronomijo in dogajanja v medplanetarnem prostoru, dodanih pa je tudi nekaj krajših astronomskih pojasnil, kot denimo „Kaj je Rimska cesta“, „Barve zvezd“, „Imena zvezd“ ...

Priročnika najbrž ne bomo prebrali na dušek kot knjigo, ker se vsebine ponekod preveč ponavljajo, je pa primeren pripomoček predvsem za mlajše oz. začetniške opazovalce neba.

Knjigo lahko naročite pri DMFA–založništvo po članski ceni 7,99 EUR.

Aleš Mohorič